

те през месец септември 1923 година срещу потисниците от Цанковото управление. Гео Милев изобрази устрема на народа, който възпя - "с чук в ръката обсипан със сажди, искри и стурия, със сърп сред полята, просмукан от влага и студ, хора на черния труд". Работници и селяни, въоръжени със пушки и вили, с чукове и сърпове, със слънчогледи и сопи, поведоха кървава борба за своето освобождение. Те дадоха хиляди жертви. Гео Милев възпя тяхния подвиг и го посочи за пример. Тъкмо затова враговете на народа една вечер го измъкнаха от дома му и го убиха.

През същата година загина и друг народен син СЕРГЕЙ РУМЯНЦЕВ. Той беше певец на селския народ. Израстнал на село, Румянцев рано опознава мъките и грижите на тежкия селски живот и се нарежда в земеделското движение на АЛЕКСАНДЪР СТАМБОЛИЙСКИ. Сергей Румянцев написа редица стихотворения, в които възпя селския труд и борбите на селнина за по-добър живот. Враговете не можеха да му простят неговата смелост и затова го унищожиха.

По времето когато беха още живи и пишеха Хр. Смирненски, Гео Милев и Сергей Румянцев, започна своята писателска дейност и Николай Хрелков. Протомък на голямия наш писател Любен Каравелов, Хрелков още отрано обиква бедните и отрудените, обличава се с работническото движение и в своите песни и стихотворения дава израз на устрема към по-добър живот. Той възпява борбите за осъществяване на новия свят в стихотворения като "ВИДЕНИЕТО НА КОПАЧИТЕ", "БОЙЧИНОВСКИЯ ПОСЛЕДЕН БОЙ", има една ПЕСЕН и др. Много хубава е неговата поема "СРЕДНОЩЕН КОНГРЕС" в която се говори за милионите загинали през първата световна война. Николай Хрелков е един високо-културен писател и извънредно скромна човек - качества, които го правят още по-симпатичен и извикват нашето искрено възхищение.

Ето това са четирмата големи поети, които българската младеж обича дълбоко и пламенно, защото и сочат пътя към по-добър живот, към повече щастие, към един нов и по-хубав свят.

Петър Дикев

Ул. № 334

Ул. № 274

